

'VANGUARD-OPRICHTER JOHN BOGLE ZOU KANDIDAAT VOOR DE NOBELPRIJS VOOR DE VREDE MOETEN ZIJN. HIJ HEEFT MEER GEDAAN DAN WIE OOK OM MENSEN TE HELPEN HUN FINANCIËLE TOEKOMST VEILIG TE STELLEN'

je meer dan gemiddeld aandelen moet aanhouden in normale tijden en minder dan gemiddeld in tijden van hoge volatiliteit. Dat pakt beter uit dan een buy and hold-strategie. De verwachte rendementen zijn over tijd gemeten niet constant. Alles hangt af van de marktomstandigheden."

INDEXBELEGGEN WORDT DE BELANGRIJKSTE HEDENDAAGSE INNOVATIE IN DE FINANCIËLE WERELD GENOEMD. HEDGEFONDSBEHEERDERS VERLOREN ALS SECTOR VORIG JAAR HONDERDEN MILJARDEN DOLLARS. IS DE TIJD VAN ACTIEF BEHEER NIET JUIST VOORBIJ?
"Vanguard-oprichter John Bogle zou kandidaat voor de Nobelprijs voor de Vrede moeten zijn. Hij heeft meer gedaan dan wie ook om mensen te helpen hun financiële toekomst veilig te stellen. Indexfondsen zijn een enorm belangrijk onderdeel geworden van het financiële landschap. Niet verrassend is dat beleggers die niet veel weten over beleggen tevreden zijn over deze producten."

MAAR U ZIET OOK NADELEN.
"Als grote hoeveelheden geld in een bepaalde richting stromen, zal er zonder twijfel overbelasting ontstaan. Een goed voorbeeld op de beurs en daarbuiten is de technologiesector. Er zullen ongetwijfeld winnende bedrijven op staan. Maar het zal moeilijker zijn voor deze sector om de goede rendementen uit het verleden te evenaren."

U WAARSCHUWT OOK VOOR SYSTEEM-RISICO'S.
"Als mensen in zulke grote aantallen in dezelfde effecten gaan zitten creëert dat een probleem als iedereen er weer uit wil. Dat zou een ramp zijn. Dat is een systeemrisico waar we ons van bewust moeten zijn. Biologen zeggen al jaren dat ecosystemen een gevaar lopen als ze te veel afhankelijk worden van één sleutelsoort of van één natuurlijke bron."



– Column –
Speld in de hooiberg

Opgejaagd door de economische malaise had het ene na het andere gezin Grañen verlaten. Op zoek naar werk, een beter leven.

Voor de overgebleven inwoners van het Spaanse dorpje kwam de verlossing in december 2011 toen zij samen 720 miljoen euro wonnen in El Gordo, de dikke loterij van Spanje.

Is zo bewezen dat het slimmer is een lot te kopen dan zelf te proberen je leven te verbeteren? Je zou het bijna denken als je de reacties leest op het recente onderzoek van Professor Bessembinder van de universiteit van Arizona. Hij onthult dat van de 25.000 bedrijven die tussen 1926 en 2015 aan de Amerikaanse beurs genoteerd stonden, 96 procent per saldo geen stuiver meer opleverden dan geld op een spaarrekening.

Anders bekeken was alle koerswinst dus feitelijk te danken aan de overige 4 procent. De 30 beste aandelen waren zelfs goed voor een derde van alle winst. De winnaar onder deze Superaandelen: Amazon, dat sinds de beursgang in 1997 49.000 procent in waarde toenam.

Veel commentatoren zien het onderzoek als bewijs dat stockpicking superieur is aan indexbeleggen. Waarom de hele markt kopen als je daarmee

voornamelijk in onrenderend brandhout belegt?

Maar een Superaandeel lijkt veel op een Superlot. Want hoe selecteer je vooraf de winnaar uit die berg bedrijven? En zelfs als een actieve belegger 20 jaar geleden Amazon uit de stapel wist te plukken, dan is de kans vrijwel nihil dat hij de hele rit stoïcijns heeft uitgezet, zonder vroegtijdig te verkopen. Zeker bij een koersverloop als dat van Amazon, met tussen-tijdse dalingen van 95 procent.

Wie zit de rit wel uit? De passieve belegger. Alleen door opzettelijk niet te handelen kun je ervoor zorgen dat al die Superaandelen standvastig op hun plek blijven. Decennium in. Decennium uit. Als je alle loten bezit, heb je de winnaar gegarandeerd in de hand. De omgekeerde aanpak lijkt op het zoeken van een speld in een hooiberg.



MARIUS KERDEL EN JOLMER SCHUKKEN

zijn oprichters van Triple Partners en auteurs van *De Beleggingsillusie*

www.debeleggingsillusie.nl